

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ο Νουμάς

5/10/03

ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ

Μιά κοπέλλα κατεβαίνει
Νά ψαρέψη στ' ακρογιαλί
"Ωριη και καμαρωμένη,
Πού δέν ἦταν ἄλλη.

Καλαμίδι μαγεμένο
Εἶταν ἡ κορμιοστασιά της,
Και γι' ἀγκίστρι δολωμένο
Εἶχε τὴ ματιά της.

Ρίχνει μιὰ και δυὸ στὸ κύμα,
Σὲ ψαράκι ποῦ περνοῦσε,
"Ὡσπου ἀντίκρου της τὸ θῦμα
Ξάφνω σπαρταροῦσε.

"Αχ, μὲς στὴν καρδιά μου ἀκόμα
Τὸ κρυφὸ τάγκιστρι νοιώθω,
Και πονῶ, ψυχὴ και σῶμα,
"Απ' τὸν ἔρμιο πόθο.

A. E.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ο Νουμάς 26/0κτ/08

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὰ μάτια σου εἶναι θάλασσα,
Νεραϊζοπούλα μου
Τὰ μάτια σου εἶναι θάλασσα
Βαθιά και μαγεμένη
Ποῦ σὰν τὴ δῶ, τὸ μάγιο της
"Αχ, Σμωρνοπούλα μου!
Ποῦ σὰν τὴ δῶ, τὸ μάγιο της
"Αμίλητα μὲ δένει.

Σὲ βάθια γλυκογάλανα,
Νεραϊζοπούλα μου!
Σὲ βάθια γλυκογάλανα
"Ὀλόφυγο μὲ παίρνει,
Και μὲς στὰ φυλλοκάρδια σου
"Αχ, Σμωρνοπούλα μου!
Και μὲς στὰ φυλλοκάρδια σου
Λιγόνυμο μὲ φέρνει.

A. E.

ΤΟ ΠΟΥΛΙ

Ο Νουμάς 12/0κτ/08

Φίλε μου «Νουμά»,

"Επειδὴ βλέπω κ' ἔχεις λίγη ἀδυναμία μὲ τὰ παλιὰ
και ξεχασμένα, σοῦ στέλνω ἕνα ποιηματάκι ποῦ ἔγραψα
στὰ 1869, και τὸ τύπωσα μάλιστα τότες. "Ἴσως ἔχει
κάποια σημασία γλωσσική. "Επειδὴ ἂν και τὸ ἄλλαξα ἐδῶ
κ' ἐκεῖ, οἱ δυὸ οἱ καταμεσιανὲς στροφὲς μὲνουν ἀπαράλ-
λαχτες. Μὰ εἶχαμε, βλέπεις, τότες ὁδηγούς μας τὸν Ζα-
λοκώστα και τοὺς Παράσχους, ποῦ ἂν ζούσανε σήμε-
ρας' ὄχι τότες, θὰ νόμιζαν τὸν Παλαμὰ παραπολὺ κοθαρο-
λόγο" ἀφοῦ τὴ λέξη «τσαρούχι» δὲ μοῦ φαίνεται νὰ τὴν
ἔβαλε ἀκόμα σὲ ποίημά του.

Παρατήρησα κ' ἕνα ἄλλο. Τὴ κλαψάρικη δηλαδὴ τὴν
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ παράβαλε τὸ τραγουδάκι αὐτὸ
μ' ἐκεῖνο ποῦ μοῦ τύπωσες τις προάλλες («Νουμῶν φύλλο
59), γραμμμένο στὰ 1902. Τί βρίσκεις; "Ἐνα ἀγῶρι ἀ-
πελιτισμένο δίπλα σ' ἕνα γέρο γεμάτο ἐλπίδες.

Δικός σου
ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

"Ὅταν κλειστῶ μὲς στὸ κλουβὶ τῆς μοναξιάς τὸ
[βράδυ,
Ποῦ μιὰ φωνὴ πιὰ σὰν προτοῦ κοντά μου δὲ λαλεῖ
Μὲς ἀπ' τὰ βάθια τῆς "Ἰτιάς ἀκούγω στὸ σκοτάδι
Μὲ τρυφερὸ παράπονο νὰ ψάλλῃ ἕνα πουλί.

Πῶς μοιρολόγι θλιβερὸ χύνεις, πουλί; τοῦ λέγω
"Ἡ ἀνοιξη παντοῦ γελᾷ, σὺ πῶς θρηνεῖς μονάχο;
Ψάλλε χαρᾶς τραγουδὶ ἐσύ, κ' ἐγὼ γιὰ σένα κλαίγω,
Γὼ ποῦμαθα στοὺς στεναγμούς και γιὰ τὰ σένα
[θᾶχω.

"Ἡ λάθος γιὰ καλότυχο πουλί νὰ μὴ σὲ πῆρα;
Μὴ σφάζει τὴν καρδοῦλα σου κ' ἐσὲ κανμοῦ μα-
[χαῖρι;
Μὴν εἶδε μάτι βάσκανο και τὴ δικὴ σου μοῖρα,
Και βλέμμα τριγυρνᾶς πικρὸ γιὰ πονεμένο ταῖρι;

Πές μου, πουλί μου, ἂν ἐννιωδες τέτοιο μεγάλο
[πόννο
κ' ἐσύ στὰ σωθικά σου
Και κάθε βράδυ τῆς "Ἰτιάς τὸν ἴσκιό θὰ σιμῶ
Νὰ σιμῶ τὸ τραγουδὶ μου μὲ τὸ κελάϊδηνμά σου.

A. E.